

Doktorát z průšvihu (Brush Arbor Meeting) - Matuška, Waldemar

Říkaval táta
že si budu žít, štěstí mít
Říkaval táta
že to zvládnou, stačí jen víc chtít

Jenže já vždycky šláp
z deště rovnou pod vokap
byl jsem nešika a kdekdo se mi smál
měl jsem hlavu kudy tam,
jednou bouli, jeden šrám
den co den, ale svět se točil dál

Refrén:

Pěšinou trnitou jdu a hložím
z průšvihu složím klidně doktorát
ale dřív než-li své kosti v zemi uložím
řeknu všem, že i tak jsem tu byl rád

Říkala máma
na všechny se máš pěkně smát
Říkala máma
o tebe se budou holky prát

Jenže já vod těch dob
o žádnou jsem nezakop
co by stála o to, abych si ji vzal
kámoš Amor, ber jak ber
prostě zklamal, amatér
tak jsem sám no a svět se točí dál

Refrén

Říkala bába
taky budeš jednou mít vlastní dům
Říkala bába
každou vteřinou jsi blíž těm dnům

Jenže já, pro pět ran
mám jen kytaru a stan
co jsem pánbůh ví kde koupil nebo vzal
tak si žiju a jsem rád
mám co dělat, mám kde spát
léta jsou no a svět se točí dál

Refrén

Hluboce v tý chvíli smeknu
hluboce v tý chvíli smeknu
seberu síly a řeknu
že i tak jsem tu byl rád

Refrén